

Åsa Emanuelssons och hennes border collie las imponerande sjätteplacering i large blev den bästa svenska placeringen under årets världsmästerskap i agility. För trots att även de övriga deltagarna i landslaget gjorde flera mycket bra lopp kom de förargliga felen i "fel" klasser.

AV MARI EDMAN, TEXT OCH ANDREAS SILFVERBERG, BILD.

TRE SVENSKA EKIPAGE i varje storleksklass kvalificerade sig redan i våras i sex klasser på två tävlingar till agility-VM 2005 i Valladolid, cirka 20 mil norr om Madrid i Spanien. Till skillnad från senare års landslagsuttagningar hade ekipagen inte med sig några poäng till dessa tävlingar (från SM-kvallistan), utan alla började på noll – det var där och då som gällde.

– Det kändes bra. Vi fick visa att vi kan när det gäller. Det är en bra utgångskänsla, tycker Martina Ericsson som tillsammans med sin pumi Troya fick flest poäng i medium.

Övriga svenska deltagare blev, i small: Maria Ekström och Siri, Rose-Marie Ahlin och Kelly samt Victoria Silfverberg och Isa. I medium: Eva Leandersson och Tip samt Michaela Jansson och Alpha. Och i large: Jenny Damm och Lotus, Caroline Lindqvist och Ascot samt Åsa Emanuelsson och la.

Lång bilfärd

Fem av ekipagen var VM-debutanter, däribland Martina och Troya som dock

Fina svenska insatser vid

Agility-VM i Spanien

Svenskarna i årets VM. Bakre raden från vänster: Åsa Emanuelsson & la, Michaela Jansson & Alpha, landslagsledaren Nils Lindqvist, Rose-Marie Ahlin & Kelly, Caroline Lindqvist & Ascot, landslagsledaren Åsa Söderman, Victoria Silfverberg & Isa, Maria Ekström & Siri, Jenny Damm & Lotus. Främre raden från vänster: Eva Leandersson & Tip, Martina Ericsson & Troya.

landslagsdebuterade redan på Nordiska mästerskapen i Norge i november förra året. Till Spanien valde hon att bila, eftersom hon inte fick ha Troya med sig i kabinen på flyget. Även Ascot fick åka bil hem, eftersom SAS i sista sekund upptäckte att de inte hade plats för honom bland bagaget.

– Jag hade oroat mig lite för värmen. Men Valladolid ligger tydligen på en platå, så det var inte så farligt. På nättorna var det till och med kallt.

– Det som förvånade mig mest var att det inte var särskilt trångt. Jag hade trott att vi skulle få armbåga oss fram på banvandringen och att det bara skulle finnas trånga små utrymmen att hålla till på. Men så var det inte alls.

Martina låter lite besviken när hon beskriver att det faktiskt inte var så mycket publik som hon hade trott. Det fanns gott om sittplatser på läktaren i inomhusarenan. Och endast fem försäljningsstånd – som alla sålde t-shirts.

Inte heller utomhus i Valladolid märkte man av att det pågick ett världsmästerskap i stan. Det fanns inga affischer eller liknande uppsatta

och därmed var det inte heller särskilt många oinvigda som besökte mästerskapet. Vilket naturligtvis var synd, eftersom mästerskapet borde vara ett ypperligt tillfälle att marknadsföra sporten.

Halt konstgräs och snäva idealtider I inomhusarenan pågick i alla fall full aktivitet i dagarna fyra. Torsdagen den 22 september fick varje land 14 minuter på sig att känna på hindren och underlaget – konstgräs.

– Just det konstgräset var inte direkt världens bästa. Jag halkade själv på träningen, minns Martina.

På fredagsmorgonen drog tävlandet igång med hoppklass small. Samtliga svenska ekipage klarade sig utan hinderfel, men med tidsfel.

– Domarna hade av någon anledning oerhört hårda idealtider i small och medium. Det är intressant att se att de värdesätter farten på ett mycket tydligare sätt än hos oss. Dessutom var det tuffa tider i lagklasserna, vilket innebar att två snabba hundar inte kunde rädda lagets totala resultat ifall en hund var felfri men långsam, förklarar Martina.

Hon och Troya fick dock varken hinder- eller tidsfel i medium. Dessvärre fick Eva och Tip både 5 hinderfel och tidsfel och Michaela och Alpha diskade sig.

I large fick Caroline och Ascot 5 fel, men både Åsa och la samt Jenny och Lotus gjorde felfria lopp.

Avslutningsvis denna dag kördes agilitylagklasserna för small och medium. I small fick Rose-Marie och Kelly 5 fel och Victoria och Isa diskade sig och laget. I medium diskade tyvärr Martina och Troya både sig och laget.

Felfri – men redan diskad

Lördagen inleddes med agilityklass large. Samtliga svenska ekipage gjorde felfria lopp och därmed låg laget på fjärde plats inför den avgörande hoppklassen. Tyvärr höll det inte. Åsa och la samt Caroline och Ascot diskade sig och Jenny och Lotus fick fem fel.

På eftermiddagen körde small- och mediumlagen sin hoppklass, trots att de redan var diskade. Michaela och Alpha gjorde ännu ett felfritt laglopp, men det hjälpte ju inte när laget redan

var diskat. Smallaget gick felfritt. Men det spelade ju heller ingen roll.

Inför söndagens individuella agilityfinalklasser låg samtliga tre smallekipage bra till och än en gång gjorde de varsitt hinderfelfritt lopp. Det slutade med en 10:e, en 11:e och en 22:a plats.

I medium trillade Eva vid gungan. Men Tip stod kvar på hindret, så det enda de förlorade där var tid. Två vägringar senare i loppet gjorde dock att de drog på sig en massa fel. Martina och Troya som hade noll fel i bagaget fick tyvärr en förarglig rivning och därmed försvann de från pallen och ner till 13:e plats.

– Jag var förstas glad att vi hade kommit så här pass långt, men jag kunde inte låta bli att tänka att kunde vi inte fått den där rivningen i lagloppet istället.

Första svenska ekipaget i large var Caroline och Ascot som diskade sig. Jenny och Lotus fick 15 fel. Men för Åsa och la stämde det i ännu ett lopp. Ekipaget slutade på en sjätte plats totalt, bland 119 startande largethundar, vilket naturligtvis är mycket bra och inspirerande för hela agilitysverige.

Bra banor och domare

Martina tycker att båda domarna, spanjoren Josep Boix och österrikaren Bernd Huppe, hade gjort lagom svåra banor. Inga märkvärdiga saker, utan banor som man lika gärna hade kunnat stöta på i Sverige.

– En del kändes nästan lite för lätta. Det fanns inte så många handlingsalternativ. Men det var trevliga banor med flyt.

Vad gäller de övriga ländernas ekipage sammanfattar Martina sina intryck med:

– Det var väldigt många stora och muskulösa män med små pudlar.

Martina och Troya satsar så klart på att komma med i landslaget nästa år.

– Det är otroligt roligt att springa på matta eller konstgräs. Man hänger med hunden på ett helt annat sätt än på gräs.

På Stora Stockholm i december får hon chansen att göra det igen. Då är det nämligen dags för Nordiska mästerskapen 2005.

RESULTAT AGILITY-VM 2005

LARGE, LAG:

1. Sydafrika
2. Italien
3. Ryssland

MEDIUM, LAG:

1. Finland
2. Japan
3. Spanien

SMALL, LAG:

1. Schweiz
2. Ryssland
3. Spanien

LARGE, INDIVIDUELLT:

1. Sylvia Vaanholt & Gill (bc), Tyskland, o fel, 66,42 sek.
2. Florian Cerny & Lass (bc), Tyskland, o fel, 66,82 sek.
3. David Munnings & Billy (bc), Storbritannien, o fel, 67,13 sek.
4. Michaela Brandstetter & Ginga (bc), Österrike, o fel, 68,03 sek.
5. Nicola Garret & Spec, (bc), o fel, Storbritannien, 68,26 sek.
6. Åsa Emanuelsson & Memoars Kayla la (bc), Sverige, o fel, 69,86 sek.

MEDIUM, INDIVIDUELLT:

1. Silvia Trkman & Simply the Best (berger des pyrénées), Slovenien, o fel, 65,85 sek.
2. Gert Danckaers & Ytosca (mellanpudel), Belgien, o fel, 70,16 sek.
3. Ivo Tielens & Yipke (sheltie), Belgien, o fel, 72,78 fel.
4. Silvia Trkman & Vedette (berger des pyrénées), Slovenien, 1,89 fel, 74,89 sek.
5. Mami Horaguchi & Austar of Izunuma (sheltie), Japan, 2,78 fel, 74,91 sek.
13. Martina Ericsson & Acantha-Troya (pumi), Sverige, 5 fel, 69,71 sek.

SMALL, INDIVIDUELLT:

1. Angelina Katutis & Barbary's Sky Paynery (sheltie), Ryssland, o fel, 67,31 sek.
2. Martin Eberle & Pebbles (dvärgpudel), Schweiz, o fel, 67,61sek.
3. Cornelia Schmid & Dream Girl (sheltie), Schweiz, 0,68 fel, 72,68 sek.
4. Natasja Kelders Ebben & Djoura (sheltie), Holland, 1,17 fel, 72,82 sek.
5. Ides Van Heghe & Yoline (sheltie), Belgien, 1,22 fel, 72, 05 sek.
10. Rose-Marie Ahlin & Blue Magic Trace (sheltie), Sverige, 2,94 fel, 74,33 sek.
11. Maria Ekström & Brainpool's Siri (sheltie), Sverige, 3,13 fel, 74,83 sek.

MARI EDMAN

E-POST: edman.mari@mbox300.swipnet.se